

עוסק בתורה מחליש נשמתו, רוחו ונפשו מעלה ומטה, ויותרת הפכד היא זונה, ששירים היא, לכל אלהים אחרים מחזקת, ולמה נקראת יותרת הפכד? אלא אחר שעושה נאוף עם כלם, נותנת ששירים לבעלה, ועליה נאמר כי בעד אשה זונה עד כפר לחם, שהיא מתחממת מפכד, וטחול הוא שחוק הפסיל, ועליו נאמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו, אל תתגרה בו, משום שהוא שאל תחתית, שנאמר בו צדיק ממנו בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע, הפכד פועס והורג.

רב מבין, לב יודע, לב רואה, הלב הוא שכניה, שלא נוטלת אלא דם צח, שהיא קרפן של תפלה נקיה בלי חטאים ובלי פסלות, ומקריבה לבעלה את היפה שבכל.

אבר יותרת הפכד לא נותנת לבעלה אלא ששירים ופסלות, ומי הוא בעלה? (טחול) (פכד) אל אחר, ומשששירים הללו שנוטל ממנה, נעשה דם טחול חשוף ושחר, הוא הנחש הרמאי שפתה את חנה, שהיא הלב, וגרם לה מות. והרי שני בתי הלב הם, את מי מהם הוא פתה? אלא אותו של שמאל, שנאמר בו לב פסיל לשמאלו, ועליו נאמר ומוצא אני מר ממות את האשה. לב חכם לימינו, זו אשת חיל עטרת בעלה, עליה נאמר מצא אשה מצא טוב, שהיא יצר הטוב מזלו של אדם, עליה נאמר להניח ברכה אל ביתך, ברכת יהו"ה היא תעשיר, עליה נאמר ראה חיים עם אשה אשר אהבת.

היא בדיוקן השכינה המתחננה

אתתקפון, דכל מאן דלא אתעסק באורייתא חליש נשמתיה רוחיה ונפשיה עילא ותתא, ויותרת הפכד איהו זונה, ששירין איהו לכל אלהים אחרים מתתקפא, ואמאי אתקריאת יותרת הפכד, אלא פתר דעביד נאופא עם פלהו, יהיבת ששירין לבעלה, ועלה אתמר (שם ד כו) כי בעד אשה זונה עד כפר לחם, דאיהי אתחממת מפכד, וטחול (דף מט ע"ב) איהו שחוק הפסיל, ועליה אתמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, בגין דאיהו שאל תחתית, דאתמר ביה צדיק ממנו בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע, פכד פועס וקטיל.

רב מבין, לב יודע, לב רואה, לב איהו שכנינתא, דלא נטלא אלא דמא צח, דאיהי קרפנא דצלותא נקיה בלא חובין ובלא פסולת, וקריבת לגבי בעלה שופרא דכלא.

אבר יותרת הפכד לא יהיבת לבעלה אלא ששירין ופסולת, ומאי ניהו בעלה (טחול) (ס"א כבד) אל אחר, ומאלין ששירין דנטיל מנה אתעביד דם טחול חשוף ואוכמא, הוא נחש רמאי דפתי לחנה דאיהי לבא, וגרם לה מותא. והא תרי בתי לבא אינון למאן פתי מנייהו,

אלא ההוא דשמאלא דאתמר בה (קהלת

י ב) לב פסיל לשמאלו, ועליה אתמר (שם ז

כ) ומוצא אני מר ממות את האשה, לב חכם לימינו דא אשת חיל עטרת בעלה, עליה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב, דאיהי יצר הטוב מזליה דבר נש, עליה אתמר (יחזקאל

מד ל) להניח ברכה אל ביתך, ברכת יהו"ה היא

תעשיר, ועלה אתמר (קהלת ט ט) ראה חיים עם

אשה אשר אהבת.

איהו בדיוקנא דשכינתא תתאה כלילא מעשר, ואיהי נר מצוה, ורוחא